

Nr 690

Av herrar **Larsson** i Luttra och **Jönsson** i Ingemarsgården, *angående lagligt skydd för kommunala vapen.*

I samband med behandlingen av varumärkeslagen och lagen om skydd för vapen biföll 1960 års riksdag motionsvis framförda förslag om att kommunala vapen skulle liksom tidigare åtnjuta lagligt skydd oberoende av statlig fastställelse. Frågor rörande antagande och förande av vapen äga kommunerna att avgöra helt självständigt, och besluten behöva ej underställas statlig myndighet. Vid anskaffandet av vapen ha städer, köpingar och kommuner anlitat riksarkivets heraldiska sektion eller annan heraldisk sakkunskap. Ett betydande antal kommunala vapen, f. ö. representerande mycket god heraldik, ha under senaste årtionden tillkommit utan det statliga organets medverkan och utan statlig fastställelse. Däremot har riksarkivets heraldiska sektion haft kommunerna att begära Kungl. Maj:ts fastställelse av vapnen, vilket kommunerna gjort i den tron, att detta var erforderligt. I verkligheten är statlig fastställelse av kommunala vapen onödig, enär vapnen i och med det kommunala beslutet om antagandet äro lagligen skyddade. Någon garanti för att vapnen ur heraldisk eller annan synpunkt skulle bliva bättre ernås lika litet genom den statliga fastställelsen. Då denna procedur enbart innebär onödig byråkrati och kostnad, synes fastställelse av kommunala vapen hos Kungl. Maj:t utan vidare kunna upphöra. Härför talar även den starka arbetsbelastningen inom inrikesdepartementet.

Under åberopande av vad här ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t göra framställning om att fastställelse av kommunala vapen måtte upphöra.

Stockholm den 26 januari 1966

Gunnar Larsson

i Luttra

Elias Jönsson

i Ingemarsgården